

ምዕራፍ 1

እንዲህም ሆነ፤ ሳኦል ከሞተ በኋላ ዳዊት አማሌቃውያንን ከመግደል ተመልሶ በጸቅላግ ሁለት ቀን ያህል ተቀመጠ።

2 ፤ በሦስተኛውም ቀን፤ እነሆ፤ ከሳኦል ሰፈር አንድ ሰው ልብሱን ቀድዶ በራሱም ላይ ትቢያ ነስንሶ መጣ፤ ወደ ዳዊትም በመጣ ጊዜ በግምባሩ ተደፍቶ እጅ ነሣ።

3 ፤ ዳዊትም። ከወዴት መጣህ? አለው እርሱም። ከእስራኤል ሰፈር ከብልዬ መጣሁ አለው።

4 ፤ ዳዊትም። ነገሩ እንደ ምን ሆነ? እስኪ ንገረኝ አለው። እርሱም መልሶ። ሕዝቡ ከሰልፉ ሸሽቶአል፤ ከሕዝቡ ብዙው ወደቁ ሞቱም፤ ሳኦልና ልጁም ዮናታን ደግሞ ሞተዋል አለ።

5 ፤ ዳዊትም ወሬኛውን ጉልማሳ። ሳኦልና ልጁ ዮናታን እንደ ሞቱ በምን ታውቃለህ? አለው።

6 ፤ ወሬኛውም ጉልማሳ አለ። በድንገት ወደ ጌልበዓ ተራራ መጣሁ፤ እነሆም፤ ሳኦል ጦሩን ተመርክዞ ቆሞ ነበር፤ ሰረገሎችና ፈረሰኞችም ተከትለው ደረሱበት።

7 ፤ ወደ ኋላውም ዘወር አለና እኔን አይቶ ጠራኝ፤ እኔም። እነሆኝ አልሁ።

8 ፤ እርሱም። አንተ ማን ነህ? አለኝ፤ እኔም። አማሌቃዊ ነኝ ብዬ መለስሁለት።

9 ፤ እርሱም። ሰውነቴ ዝሎአልና፤ ደግሞ እስከ አሁን ድረስ ነፍሴ ገና ፈጽማ ሕያው ናትና በላዬ ቆመህ ግደለኝ አለኝ።

10 ፤ እኔም ከወደቀ በኋላ አለ መዳኑን አይቼ በላዬ ቆሜ ገደልሁት፤ በራሱም ላይ የነበረውን ዘውድ በከንዱም የነበረውን ቢተዋ ወሰድሁ፤ ወደዚህም ወደ ጌታዬ አመጣሁት።

11 ፤ ዳዊትና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰዎች ሁሉ ልብሳቸውን ይዘው ቀደዱ።

12 ፤ በሰይፍም ወድቀዋልና ለሳኦልና ለልጁ ለዮናታን ለእግዚአብሔርም ሕዝብ ለእስራኤልም ወገን እንባ እያፈሰሱ አለቀሱ፤ እስከ ማታም ድረስ ጾሙ።

13 ፤ ዳዊትም ወሬኛውን ጉልማሳ። አንተ ከወዴት ነህ? አለው፤ እርሱም። እኔ የመጻተኛው የአማሌቃዊው ልጅ ነኝ ብሎ መለስለት።

14 ፤ ዳዊትም። እግዚአብሔር የቀባውን ለመግደል እጅህን ስትዘረጋ ለምን አልፈራህም? አለው።

15 ፤ ዳዊትም ከጉልማሶቹ አንዱን ጠርቶ። ወደ እርሱ ቅረብና ውደቅበት አለው። እርሱም መታው፤ ሞተም።

16 ፤ ዳዊትም። እግዚአብሔር የቀባውን እኔ ገድያለሁ ብሎ አፍህ በላይህ መስከሮአልና ደምህ በራስህ ላይ ይሁን አለው።

17 ፤ ዳዊትም ስለ ሳኦልና ስለ ልጁ ስለ ዮናታን ይህን የንዘን ቅኔ ተቀኘ፤

18 ፤ የይሁዳንም ልጆች ያስተምሩ ዘንድ አዘዘ። እነሆ፤ ይህ በያሻር መጽሐፍ ተጽፎአል።

19 ፤ የእስራኤል ክብር በኮረብቶች ላይ ተወግቶ ሞተ፤ ኃያላን እንዴት ወደቁ!

20 ፤ የፍልስጥኤማውያን ቈነጃጅት ደስ እንዳይላቸው፤ የቁላፋንም ቈነጃጅት እልል እንዳይሉ፤ በጌት ውስጥ አታውሩ፤ በአስቀላፍም አደባባይ የምስራች አትበሉ።

21 ፤ እናንተ የጌልበዓ ተራሮች ሆይ፤ የሳኦል ጋሻ በዘይት እንዳልተቀባ፤ የኃያላን ጋሻ በዚያ ወድቆአልና ዝናብና ጠል አይውረድባችሁ፤ ቀርባንንም የሚያበቅል እርሻ አይሁንባችሁ።

22 ፤ ከሞቱት ደምና ከኃያላን ስብ የዮናታን ቀስት አልተመለሰችም፤ የሳኦልም ሰይፍ በከንቱ አልተመለሰም።

23 ፤ ሳኦልና ዮናታን የተዋደዱና የተስማሙ ነበሩ፤ በሕይወታቸውና በሞታቸው አልተለያዩም፤ ከንስር ይልቅ ፈጣኖች ነበሩ፤ ከአንበሳም ይልቅ ብርቱዎች ነበሩ።

24 ፤ የእስራኤል ቈነጃጅት ሆይ፤ ቀይ ሐርና ጥሩ ግምጃ ያለብሳችሁ ለነበረ፤ በወርቀዘቦም ላስጌጣችሁ ለሳኦል አልቅሱለት።

25 ፤ ኃያላንም በሰልፍ ውስጥ እንዴት ወደቁ! ዮናታንም በኮረብቶችህ ላይ ወድቆአል።

26 ፤ ወንድሜ ዮናታን ሆይ፤ እኔ ስለ አንተ እጨነቃለሁ፤ በእኔ ዘንድ ውድህ እጅግ የተለየ ነበረ፤ ከሴት ፍቅር ይልቅ ፍቅርህ ለእኔ ግሩም ነበረ።

27 ፤ ኃያላን እንዴት ወደቁ! የሰልፍም ዕቃ እንዴት ጠፋ!